

Uwe Burka

Berater für ökologische, soziale und humanwirtschaftliche
Entwicklungsfragen in Unternehmen, Gemeinschaft, Dorf und Stadt.

Neočekivani dojmovi

Izveštaj o našem putovanju u Rusiju od 24. srpnja do 7. kolovoza 2024.

Pozvani smo da održimo seminare o budućim perspektivama obrazovanja, poljoprivrede i gospodarstva na šest različitih lokacija.

1. Dojmovi vanjskih uvjeta
2. Dojmovi o ljudima
3. Na pitanja o ratu, Putinu i povijesti odgovaralo se otvoreno
4. Povijest
5. Dojmovi s naših seminara
6. Sažetak

1. Dojmovi vanjskih uvjeta

Zatražili smo vizu online nekoliko dana prije polaska i dobili smo je u roku od tri dana.

Letjeli smo iz Beograda za St. Petersburg. Iz Moskve smo se vratili u Beograd, jer nema letova iz Švicarske i Njemačke zbog sankcija.

Nije bilo poteškoća pri ulasku i izlasku iz zemlje.

Zračne luke, autoceste i podzemne željeznice u Rusiji su prostrane i praktične, a sve je bilo uočljivo čisto.

Na ulicama jedva da vidite prosjake i beskućnike, a mi nismo vidjeli pijane ljude. Policija jedva da je bila prisutna čak ni u velikim gradovima, samo u slučaju nesreće.

Stari grad Sankt Peterburga (5-6 milijuna stanovnika) doživjeli smo kao vrlo lijep i kulturno živ grad s mnogo vodenih kanala.

Daleko je čišći i ljepši od Venecije (samo pogledajte jedan od brojnih YouTube filmova o gradu).

Većina ljudi živi u čisto funkcionalnim predgrađima u stambenim blokovima visokim 15-30 katova. Nema vidljive ljepote u planiranju grada, samo mali parkovi u podnožju gigantskih zgrada pružaju malo prostora za opuštanje i igru. I tamo je bilo uredno.

Noćni vlak do Moskve (cca. 700 km) bio je dobro održavan, funkcionalan i uredan, ljudi ljubazni i miroljubivi. Ležaj u kupeu za četiri osobe platili smo oko 30 €. Međutim, većina Rusa putuje noću u velikim spavaćim vagonima s 50 kreveta.

U Moskvi (12-13 milijuna stanovnika), ukupni gradski krajolik nije baš lijep, ali ono što se ističe su katedrala, Crveni trg, Kremlj i umjetnički dizajnirane (komunističko-boljševičke) metro stanice i javni trgovi.

Vožnja taksijem u Moskvi od oko 12 km u 30 minuta košta oko 13 €.

Benzin i dizel koštaju oko 60 centi po litri.

Plaće u ova dva grada su oko 1000 € mjesečno, a na selu oko 500 €.

Trosobni stan u Moskvi košta oko 600 €, u Sankt Peterburgu oko 500 € a na selu oko pola manje.

Za razliku od gradova, na selu stvari izgledaju potpuno drugačije.

Na našoj turneji prema sjeveroistoku od Moskve (cca. 800 km) vidjeli smo uglavnom ravnice i ogromne udaljenosti.

Sela su često međusobno udaljena 30 do 50 km

Krajolik uglavnom karakteriziraju nekadašnje poljoprivredne površine koje su sada prekrivene grmljem. U njemu ima stabala koja nisu viša od 15 m. Životinje na ispaši uopće nismo vidjeli. Samo su rijetke bile velike, stare poljoprivredne zgrade u kojima su se nekada držale domaće životinje. Ogroman potencijal leži neiskorišten.

Rečeno nam je da se danas većina poljoprivredne proizvodnje odvija na jugu Rusije jer je tamo povoljnija klima.

Velike seoske ceste su u dobrom stanju i očišćene su od drveća i grmlja 30 m s desne i lijeve strane. S druge strane, male ulice često su u vrlo lošem stanju.

Sela su uglavnom smještena duž ulica sa starim kućama koje datiraju iz predkomunističkog doba. Fini drvorezi na zabatima i prozorima prava su umjetnička djela. I malo veća mjesta imaju jednolične kamene kuće na kat koje potječu još iz komunističke faze. Primjetno je da ovdje prevladava starija populacija, jer mladi odlaze u gradove. Na ovim mjestima jedva da se može pronaći ljepota, red i čistoća, moguće samo u ograničenoj mjeri. Ljudi žive u vrlo jednostavnim, siromašnim uvjetima. Gotovo svaka kuća ima svoju banju – malu šupu koja služi kao sauna.

Na nizinskom putovanju nismo vidjeli avione, nebo je uvijek bilo plavo i vedro. Jezera u sjeverozapadnoj Rusiji također su svježija i čista. Posjetili smo dva vrlo velika manastira koji su pridonijeli kristijanizaciji Rusije, i sada su živi i primaju državnu potporu za radove obnove. U selima smo vidjeli pravoslavne crkve koje su se tijekom komunističke ere koristile u praktične svrhe, kao što su supermarketi ili mjesta okupljanja zajednice. Neki od njih sada se obnavljaju uz pomoć vlade.

2. Dojmovi o ljudima

Primijetili smo da su u gradovima ljudi dobro odjeveni i dotjerani, dobro obrazovanje je normalno, a pristojnost se podrazumijeva.

Žene su često odjevene prilično ženstveno i manje otkrivaju nego na Zapadu, dok su muškarci odjeveni jednostavno i muževno.

Gotovo da nije bilo modne odjeće.

Nismo vidjeli nikakve ekstravagantne kombinacije poput šarene kose ili iskazivanja ideoloških rodni stavova.

Ljudi su u pravilu u početku oprezni i gotovo sramežljivi u kontaktu, ali su vrlo ljubazni i susretljivi. Kada se potpuni stranci sretnu i pitaju za put, razgovaraju jedni s drugima kao da se oduvijek poznaju, na familijaran, prirodan i s povjerenjem.

Kroz seminare, kulturne posjete i naša putovanja, razgovarali smo s mnogim ljudima iz različitih društvenih slojeva. Gdje god smo bili, tražili smo puno kontakta i postavljali ljudima pitanja o kritičnim stvarima.

Bilo da je riječ o taksistu, prodavaču, konobarici, učiteljici, liječniku – uvijek su nam odgovarali spremno i otvoreno. Ni na koji način nismo našli zastrašene ljude. Dočekalo nas je srdačno gostoprimstvo, svi su htjeli pokriti troškove hrane i pića.

Svugdje je vladalo veliko zanimanje, gotovo zahvalnost, za bliži kontakt s nama. Nas kao Nijemce doslovno su obožavali (iako su Nijemci u prošlom svjetskom ratu pobili preko dvadeset milijuna Rusa). Njemačka kultura (Bachova glazba, razumijevanje Goethea, pitanja o Nietzscheu, Schilleru) tamo živi u mnogim ljudima i aktivno se proučava i njeguje.

Prijatelj Rus nam je rekao:

“Rusi su kao mladi ljudi koji trebaju roditelje: Nijemce!”

Mnogi Rusi govore njemački, posebno oni od 40 i više godina. S mladim generacijama možete komunicirati na engleskom jeziku.

Ono što nam je bilo nevjerojatno je da se unatoč sankcijama u trgovinama zapravo može nabaviti sve što vam treba.

Mještani su nam rekli da je rusko gospodarstvo doživjelo uzlet upravo zbog sankcija. Rusi su postali kreativni i sada sami proizvode sve ono što im treba.

3. Otvoreno je odgovoreno na pitanja o ratu, Putinu i povijesti

Dobili smo otvorene odgovore i na naša pitanja o ratu s Ukrajinom.

Izvana se život čini posve normalnim i opuštenim. Samo vas strogi pregledi prtljage na stanicama podzemne željeznice čine blago nervoznima.

Nakon nekoliko razgovora s mnogim ljudima postalo je jasno da je pitanje rata svima na umu.

Što bismo mogli naučiti o tome?

Nigdje nismo primijetili mržnju prema Ukrajini.

Naprotiv:

Mnogi se mole za obje strane jer Ukrajince vide kao svoju braću. Oni također nemaju ništa protiv zapadne populacije kojom dominira Amerika.

Ali vrlo su svjesni da su ovaj rat, i mnoge druge, opetovano inicirali anglosaksonski, kapitalistički podupiratelji. Jasno im je i da ne mogu izgubiti kao država jer se drže zajedno u slučaju prijetnje i bez obzira na to kolike su žrtve. Ali žale što bi morali to učiniti bude li potrebno.

Čak nam je i jedan pacifist rekao da bi se mogao braniti, čak i oružjem, ako

njegova zemlja bude doista u opasnosti da je nadjačaju zapadne sile.

Ali zapravo niti su ratoborni niti voljni napadati, a kamoli da žele osvajati zemlju.

Često smo bili zabavljeni tvrdnjama Zapada da žele osvojiti teritorije. Zemlja im definitivno ne treba, naprotiv, imaju je previše!

Zašto bi htjeli preuzeti druge zemlje kad nemaju ni dovoljno stanovnika da nasele svoju?

Također smo čuli da su mnogi ljudi bili šokirani i protivili se ruskoj invaziji na Ukrajinu u veljači 2022. Kao rezultat toga, mnogi su muškarci napustili Rusiju iz straha od mobilizacije.

Nakon daljnjeg praćenja događaja i cijele pretpovijesti događaja, većina se sada vratila. Danas to vide kao nužnost da se jasno suprotstave zapadnim napadima. No, vojna akcija im jako smeta i odbijaju je. To je bio i jedan od razloga zašto smo dočekani raširenih ruku. Bili su zahvalni na stvarnom kontaktu i ne žele rat.

Zapadno kršenje obećanja da neće širiti NATO na bivše sovjetske države nakon raspada Varšavskog pakta jako ih deprimira.

Pitaju se između ostalog:

Zašto je Amerika pokrenula Majdanske demonstracije 2014 u Kijevu i svrgnula legalno izabranu vladu, samo da bi iskoristila novu vladu koju su postavili za provođenje propagande protiv rusofonog stanovništva, čak i zabrane njihovog jezika?

Od tada je stanovništvo istočne Ukrajine koje govori ruski bilo izloženo masovnom granatiranju, pri čemu su tisuće ljudi izgubile život.

Budući da se sporazumi iz Minska nisu poštovali i da je nova vlada u Kijevu ubijala sve više i više ljudi koji govore ruski u istočnoj Ukrajini, ruska vlada je više puta ponavljala poziv za pridržavanjem kijevskog sporazuma i zaustavljanjem ubijanja. Ali ne samo da je nastavljeno, nego i pojačano, uz istovremeno naoružavanje Kijeva od strane Zapada!

Nakon što se nisu poštovali ni pregovori ni upozorenja, ruska je vlada vojnom intervencijom zaustavila ubijanje Rusa.

Danas ih na Zapadu nazivaju agresorima.

Mnogi se Rusi pitaju zašto ih se uvijek prikazuje kao negativce, kako povijesno tako i sada.

Pitaju se što su drugo trebali učiniti?

Zato što čitaju ono što se jednostrano na Zapadu piše o Rusiji i ratu.

Pristup zapadnim medijima je slobodan.

Pristup ruskim izvješćima na Zapadu je težak. Na primjer, RT Rusia je zabranjen u Njemačkoj.

Zašto?

Na pitanje koliko je ruskih vojnika poginulo, mogu se dati samo procjene (npr. 200.000), jer one nisu javno poznate.

Međutim, o smrtima se otvoreno govori u novinama i svaka obitelj dobiva oko 80.000 € za poginulog člana.

Ponekad smo vidjeli vojne reklamne plakate koji volonterima nude 30.000 € da se pridruže vojsci. Mjesečna plaća vojnika je oko 2000 €. Rečeno nam je da vojska nema poteškoća s dobivanjem vojnika. Nitko nije prisiljen. Vidi se puno mladića na ulicama, iako se čini da su žene ipak u većini.

Kada je riječ o tome što ljudi misle o Putinu i kako ga ocjenjuju, dobivali smo konstantno pozitivnu sliku.

Samo jednom smo sreli nekoga tko je žestoko istupio protiv Putina.

Pronašli smo veliku dozu odobravanja u cijeloj zemlji, jer je donio ekonomski i kulturni procvat u cijelu zemlju, kriminal i alkoholizam su u velikom padu od njegovog vodstva i ljudi se osjećaju znatno slobodnije i sigurnije.

Vrlo je dobrodošlo što on sve više suzbija korupciju u zemlji.

Rečeno nam je da Putin balansira između obrane zemlje izvana i čišćenja zemlje iznutra. On postupno zaustavlja oligarhe u Rusiji koji djeluju za Zapad i/ili iz sebičnih interesa. Putin vlast, koja je često pod utjecajem Zapada, sve više čisti od zastupnika stranih interesa.

Čuli smo da je medicinski sektor posebno bio pod jakim utjecajem WHO-a kojim dominira farmacija i da je stoga ograničen u donošenju odluka za svoju zemlju. Budući da stanovništvo prema vlastitom iskustvu ima malo povjerenja u vlast i zna da od nje ne dolaze samo dobre stvari, naredbe se u vrijeme korone, primjerice, nisu pridržavale, ili su ih se barem dosta slobodno prihvaćalo.

Također smo nekoliko puta pitali je li Putinov kršćanski stav iskren ili lažan.

Što se tiče ovog pitanja, općenito nam je rečeno da je on vrlo vjerodostojan u tom pogledu. Jedan od naših polaznika tečaja mogao je kroz svoje kontakte s Putinovim bliskim okruženjem potvrditi iskrenost Putinovih kršćanskih nastojanja.

4. Povijest

Bili smo zapanjeni kada smo vidjeli koliko ljudi u Rusiji poznaje europsku i rusku povijest koje su

bile toliko bolne za rusku dušu da u isto vrijeme ne smiju ući u dnevnu svijest.

To je kao da znaju da su ih susjedi izdali i silovali, ali od stida i boli to ne mogu priznati.

Interakcija između slavenskog i njemačkog govornog područja započela je prije otprilike tisuću godina.

Osobito preko Otona Velikog, vrlo „uzemljeni” slavenski narodi plodonosno su se zbližili s kulturno i tehnički razvijenijim narodima njemačkog govornog područja.

To je rezultiralo zdravim, održivim poljoprivrednim organizmima koji su se okupili u seoskim zajednicama oko crkve.

Na zapadu su bili grupirani oko katoličkih crkava, a na istoku oko pravoslavnih

crkava, koje su odbacile vodstvo iz Rima i tražile mnogo dublji odnos s Kristom.

Stoljećima su germanofoni seljaci u Rusiji poticali tamošnji život tehnologijom i kulturom, tj. njemačkom intelektualnom baštinom.

Zajedno s posebnom prirodom ruske kulture i njezinom povezanošću punom ljubavi sa zemljom i duhom, oboje su mogli pomoći jedno drugom da se više razvijaju.

Ova njemačko-ruska kulturna veza bila je trn u oku ambicioznim engleskim vladarima s njihovim težnjama globalne ekspanzije.

Prvo su slobodni zidari posebno razmišljali o tome kako bi se ovo rastuće međusobno kulturno oplođenje moglo spriječiti.

Ono što je značajno jest da je car Petar Veliki (1673.-1725.), koji se školovao u Nizozemskoj, došao u Rusiju kako bi iskoristio zapadnjačko razmišljanje za oblikovanje grada Sankt Peterburga u središte moći, iako nije ni govori ruski!

Ovaj lijepi, zapadnoeuropski grad izgrađen je znojem ruskog naroda na račun cijele zemlje.

Od tada je vodstvo cijele zemlje bilo de facto zapadno.

Diplomati iz Engleske, Francuske i Nizozemske dolazili su i odlazili tamo i iz Sankt Peterburga vodili cijelu zemlju poput kolonije kroz (svoje) vladare.

Oni koji nisu ispunjavali njihova očekivanja bili su eliminirani (npr. Petar III. - 1762., Pavao I. - 1801., Aleksandar II. - 1881., Nikolaj II. - 1917.).

Dugo je diplomatski jezik u Rusiji bio francuski.

Odatle, a kasnije i iz Moskve, ruski su ljudi više puta slani u razne ratove koji su služili interesima moći Zapada.

Austro-Ugarsko višenacionalno carstvo za njih je također bilo remetilački faktor, jer su njemačko-slavenske veze dovele do tamošnjeg raznolikog gospodarskog, tehničkog i kulturnog razvoja koji nisu mogli dugo pratiti.

Zato se tamo u podzemlju vodila manipulativna politika podjela, a multietnička država je konačno uništena u Prvom svjetskom ratu.

U tom kontekstu, ulazak Rusije u Prvi svjetski rat očito su dirigirali Englezi, a posebno su slavenske i njemačko-govorne zemlje izgubile mnogo milijuna ljudi u tom ratu.

“Komunistički eksperiment” također je dugo bio dirigiran od strane Zapada. Većina Rusa zna da je disident Lenjin bio ohrabrivan i podržavan na Zapadu da razvije marksističke teorije u politički sustav i potom ih uvede u Rusiju.

U zapečaćenom željezničkom vagonu dopremljen je iz Švicarske s mnogo novca preko Njemačke u Rusiju, da tamo prvo sa socijalistima sruši cara, a zatim uništi socijaliste.

U ovom "komunističkom eksperimentu" ruski je narod bio ozbiljno napadnut i maltretiran s dvije strane:

Prvo kada je samostalno seljaštvo, zajedno sa selima koja su funkcionirala unutar sebe, uništeno nasilnim izvlaštenjem i preseljavanjem i prisiljavanjem na osnivanje zadruga za kontroliranu masovnu proizvodnju. Preko 10 milijuna seljaka je umrlo u tom razdoblju.

U to vrijeme seljak se na ruskom jeziku zvao "kristianjin". Njihovim izumiranjem uništena je i riječ. Zamijenio ga je američki "farmer". Rusi su tako odvojeni od svoje voljene Majke Zemlje, s kojom su bili potpuno povezani.

Zatim im je oduzeta njihova kršćanska pravoslavna crkva kako bi se prekinule njihove duhovne veze. Bila je zabranjena. Ljudi su nastavili prakticirati svoju vjeru samo potajno, osobito na selu.

Tako je uništavan njihov zemaljski i duhovni identitet. Tako su gurnuti u čisti materijalizam.

Pravo je čudo da je "ruska duša" to uspjela preživjeti.

Tijekom našeg posjeta bili smo zapanjeni koliko je jaka duša ovog naroda nakon onoga što mu se događalo i što mu se danas radi.

(Napomena autora: cijelo čovječanstvo je trenutno pljačkano, uključujući i pod kapitalizmom, kineskim komunizmom i arabizmom, otimaju nam naše tlo, Majku Zemlju s jedne strane, i naše mentalne sposobnosti s druge strane. Kako bi se ova dva područja ponovno ojačala, potreban je ogroman duševni napor, koji će vjerojatno teško uspjeti, jer smo svi već toliko degenerirani. Duša povezuje tijelo i duh. Za ponovnu izgradnju Zemlje i duha diljem svijeta svakako ćemo ovisiti o golemim sposobnostima "ruske duše".)

Rusima je također bolno i neshvatljivo razumjeti da su, iako su odigrali ključnu ulogu u donošenju pobjede nad Hitlerom uz goleme žrtve cijelog naroda, danas izostavljeni iz slavlja Dana pobjede u Njemačkoj i Normandiji.

Nakon Drugog svjetskog rata došlo je do utrke u naoružanju između Varšavskog pakta i NATO-a s kojom se komunističke zemlje sa svojim državno kontroliranim gospodarstvima više nisu mogle nositi. Gospodarstvo je zapravo bilo u ruševinama.

Nakon Gorbačova, Jeljcin je dobio izbore uz veliku potporu Zapada. On je u biti prodao vlastitu zemlju Zapadu „za jaje i sendvič”. Ruska ekonomija nastavila je propadati.

Tek je pod Putinom ruski narod polako uspio stati na noge. Želio je dovesti svoju zemlju do ekonomske, kulturne i političke neovisnosti kako bi plodonosno surađivao sa Zapadom, a posebno s Njemačkom s neovisne, snažne pozicije.

Sjetimo se samo njegova govora u njemačkom Bundestagu 25. rujna 2001.

Određeni uzdah olakšanja prošao je tada njemačkim i slavenskim narodima. To je bilo odbojno engleskim i američkim kapitalističkim vođama i postupno je podrivano, do te mjere da je Putin postupno putem medija izgrađen u diktatora koji želi napasti Europu, a time i cijeli svijet.

Tada su se u Rusiji sve više osnivale nevladine organizacije kako bi se izgradila opozicija protiv Putina. Soros je bio na čelu. Putinovo gušenje tih organizacija tada je na Zapadu prikazano kao diktatorska mjera. Ovu proceduru proglašavanja državnika "diktatorom" zapadni čelnici uvijek koriste s medijima koje posjeduju, u

zemljama gdje im vlada nije podređena. Diktaturu bi onda trebalo srušiti kako bi se "spasili" dotični ljudi. Ponavljajući princip u kojem se najprije masovno podupire i gradi opozicija. Pogledajte samo Jugoslaviju, Irak, Libija i Sirija i katastrofalnu situaciju u koju su dovedeni nakon navodnog spašavanja.

U Ukrajini se isto ponovilo s prethodnom vladom Viktora Janukoviča. Nije se htio jednostrano okrenuti Zapadu, nego ostati jednako vezan uz Rusiju. Također je prije pada diljem svijeta proglašen diktatorom.

5. Dojmovi s naših seminara

Na šest lokacija pozvale su nas skupine koje već rade na postavljanju waldorfskih obrazovnih, poljoprivrednih ili društvenih projekata.

Svima je zajedničko da traže daljnju perspektivu, jer im nedostaju odgovorni ljudi, kompetentni članovi i financije.

Sa zahvalnošću su prihvatili naša praktična iskustva i rješenja u svim tim područjima. Posebno su bili otvoreni za rad na seoskim organizmima, jer to omogućuje holističko prevladavanje problema.

Kroz naš zajednički rad i naše primjere iz prakse mogli su vidjeti zašto projekti koji su previše jednostrano koncipirani i organizirani teško napreduju.

Posebno je lijepo bilo vidjeti da njihovi projekti gotovo prirodno slijede društveno korisne ciljeve koji nadilaze osobne interese.

Fokus njihove unutarnje motivacije nije samodostatnost kao rješenje, već dobrobit šireg društva.

Nismo očekivali tako širok mentalni stav.

Čini nam se idealnom kombinacijom spojiti ovaj stav s organizacijskim snagama Zapada.

Budući da nema zdravih poljoprivrednih ili seoskih organizama i gotovo da više nema znanja o njima, zahvalni su na svakoj pomoći u tom smjeru.

Tamo su hitno potrebni pomagači za izgradnju čitavih seoskih organizama s obrazovanjem, poljoprivredom i zdravstvom. Nekoliko puta smo zamoljeni za pomoć, između ostalog i u pronalaženju kvalificiranih radnika iz Njemačke.

Najprije su bili zatečeni idejom da financiranje obrazovanja i poljoprivrede mora pasti na što više pojedinaca i podržavatelja zajednice kako bi se oslobodili moći države i kapitala.

Ljudi su navikli da država sve financira.

No prvotno iznenađenje brzo je ustupilo mjesto pravom olakšanju.

Osjetili su da se na takav način vrlo brzo može uspostaviti zdrav društveni poredak.

Za njih je praktično tročlanstvo društvene organizacije koje smo predstavili bilo očigledno; činilo se da u njemu pronalaze društvenu korespondenciju s njihovim mentalnim stavom, dok komunizam i kapitalizam smatraju štetnim za njihov društveni i duševni život.

Našli smo se s ljudima koji su jednostavno osjećali da ih takav društveni poredak

razumije, umjesto da su osjećali da moraju postići nešto novo.

Dakle, ono što im stvarno odgovara u tom smislu je:

1. da se gospodarstvo mora oblikovati na bratski udruženi način,
2. trebamo jednakost na pravnoj i političkoj razini,
3. da se kultura, prosvjeta i zdravstvo, crkva i novinarstvo moraju osloboditi države i vladavine kapitala.

Do sada su iz prve ruke iskusili dva jednostrana sustava:

Prvo, komunizam, u kojem država dominira sva tri područja.

Drugo, kapitalizam, u kojem kapital (krivo shvaćena ekonomija) dominira u sva tri područja.

(Napomena: čak i ako religija dominira u sva tri područja, društveni poredak nije zdrav, npr. islam.)

Tada je bilo lako shvatiti iz cjelokupnog konteksta da se oporavak društvenih i ekonomskih uvjeta može dogoditi samo ako se ozdrave stupovi poljoprivrede i kulture.

Poput spužve upijali su naša praktična iskustva koja smo s njima dijelili.

Na svih šest lokacija na kojima smo održavali seminare s ovim sadržajem svakako žele nastaviti raditi na temama i uključiti mnogo ljudi.

Iznova se potvrđuje da oni visoko cijene i očajnički traže vezu s praktičnom i idealnom stranom naroda njemačkog govornog područja.

6. Sažetak

Nakon svih ovih konkretnih iskustava, susreta i doživljaja, ono što se u medijima pojavljuje o Rusiji na Zapadu je naprosto nategnuto i groteskno.

Čemu ta ratna propaganda sa zapada?

Jesu li ratni huškači uopće svjesni da nanoseći štetu Rusima dugotrajno nanose dalekosežnu štetu, ne samo Europi nego i cijelom svijetu?

Zbog odvojenosti Europljana jednih od drugih, posebno odvojenosti njemačkog govornog područja, slavenskih i ruskih plemena, Rusi su prisiljeni na suradnju s Kinezima. Ali oni imaju potpuno drugačiju kulturu.

Polarne napetosti između Zapada, posebice Amerikanaca, i Istoka, posebice Kineza, postaju sve veće. I kao rezultat toga, Europa je zgnječena u sredini, gurnuta na marginu i, iznad svega, ne ispunjava svoju zadaću na pravi način.

Ujedinjena Europa s Rusijom i balkanskim zemljama mogla bi osigurati popuštanje napetosti između krajnosti na Istoku i Zapadu, dok bi u isto vrijeme svoje gospodarstvo i kulturu vratila na uzorne visine.

Koji interesi ili sile žele spriječiti baš tu moguću europsku kulturu mira?

Trebali bismo razmisliti ima li bilo koja organizacija ili država na svijetu pravo djelovati kao svjetska policija?

Zamislite samo kada bi Putin osnovao takvu organizaciju i "počistio" Meksiko na granici sa SAD-om jer tamo ima dijelova stanovništva koji govore engleski umjesto španjolskog.

Na kraju bi im zabranio njihov materinji jezik, engleski.

Kako bi se to svidjelo SAD-u?

Kako to da se Rusi ne boje Njemačke, pa čak i njeguju njihovu kulturu i traže ujedinjenje, iako su ih oni napadali u posljednja dva svjetska rata i imali desetke milijuna mrtvih, dok veliki dio njemačkog stanovništva vjeruje da su Rusi agresivni i da ih žele napasti?

Vrlo je vjerojatno da će pojedini čitatelji reći da smo "putinofili", da ga razumijemo ili nešto slično - s nedvojbeno pogrđnim prizvukom.

Željeli bismo upitati: Zašto?

Mi pokušavamo opisati što smo zaista doživjeli.

Pronaći punu istinu u tim kontekstima gotovo je nemoguće.

Ali zar ne bi imalo smisla sagledati realnost, promatrati, sabirati dojmove, razmišljati svojom glavom umjesto da stvaramo "mišljenja"?

Stavove temeljimo na informacijama koje smo dobili iz medija, bez obzira s koje strane.

Većina medija nije slobodna jer "nekome pripada".

Temeljiti svoje mišljenje na tome znači biti poslušnik i u konačnici širiti i zastupati interese vlasnika.

Mi ne znamo punu istinu. Tražimo je.

U usporedbi s istinom mišljenja nemaju značenje.

Vode samo u sukobe, a ne služe istini.

Vode nas u otvrdnjavanje, dovode do prestanka razmišljanja i odvajaju nas jedne od drugih.

Ali ako tražimo istinu, čak i ako je bolna ili je ne nalazimo, ostajemo otvoreni prema svima i živi iznutra.

Odvija se razvoj.

Zato jednostavno opisujemo što smo doživjeli.

Neka svi koji to žele integriraju naše opise u svoja razmišljanja i nastave biti živi iznutra.

Doživjeli smo da u Rusiji potraga za istinom ima prednost pred stvaranjem mišljenja; tamo je, kao za njemačke idealiste nekoć, to još uvijek dragocjeno bogatstvo.

Mogao se steći dojam da neki od njih preuzimaju ono za što Nijemci više nemaju snage.

Ovo mirovno pismo izričito dopuštamo distribuirati nepromijenjeno.

Može se prevesti i na druge jezike.

Molimo vas da pošaljete kopiju na office@uweburka.eu.

S poštovanjem,

Anneke Schammann

i

Uwe Burka